Η ομοφυλοφιλία είναι ασθένεια, κληρονομική διάθεση ή πάθος; (π. Αθανάσιος Μυτιληναίος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 13 Αυγούστου, 2015

Απομαγνητοφωνημένο απόσπασμα ομιλίας του μακαριστού π. Αθανασίου Μυτιληναίου, που έγινε την Κυριακή 18/3/1990.

Ακούστε μια απορία. Τώρα, μια εποχή πίσω (κάποια χρόνια), οι απορίες που ρίχνετε θα ήσαν αδιανόητες. Σήμερα, δυστυχώς, δεν είναι αδιανόητες, γι᾽ αυτό και αναγκάζομαι πολλές φορές να ανοίγω το στόμα μου και να λέγω μερικά πράγματα, τα οποία βεβαίως, αν ελέγοντο είκοσι, τριάντα χρόνια πίσω, ίσως-ίσως να εθεωρούντο ότι δεν έπρεπε να ειπωθούν ποτέ σε κατηχητικό σχολείο, για να μην πω ότι και σε μεγάλους ακόμη υπήρχε μία ευπρέπεια στο θέμα αυτό της υποβολής τέτοιων ερωτήσεων. Λέει: «Στην περίπτωση που ένας άνθρωπος είναι ομοφυλόφιλος, κατά πόσο οι κληρονομικές καταβολές του (αν υπάρχουν) και οι πιθανές τραυματικές εμπειρίες της παιδικής ηλικίας δικαιολογούν τη ζωή που κάνει στα μάτια του Θεού;».

Μάλιστα. Παιδιά, προσέξτε. Εδώ κάθε φαινόμενο της ανθρωπίνης συμπεριφοράς αναζητείται να αναλυθεί και, όπως λέμε ότι νόμος φυσικός δεν είναι παρά μία εξιδανικευμένη εμπειρία, *εξιδανικευμένη εμπειρία*, δηλαδή πάντα όταν αφήσουμε ένα αντικείμενο θα πέσει (δεν υπάρχει καμμία περίπτωση να πάει προς τα πάνω· εφόσον έχει κάποιο βάρος θα πέσει), σημαίνει ότι αυτό δεν είναι παρά ό,τι η γη, το κέντρον της γης, λέμε «έλκει». Αυτό που λέμε «βάρος» στην πραγματικότητα δεν είναι παρά έλξις. Το βάρος είναι νοητόν. Δεν υπάρχει βάρος. Το ίδιο αντικείμενο κάπου αλλού στο σύμπαν δεν θα είχε βάρος. Εφόσον λοιπόν έλκεται, προφανώς σημαίνει ότι υπάρχει κάποιος νόμος. Τι θα πει νόμος; Επειδή έχω επανάληψη διαρκή και διαρκή ενός φαινομένου, άρα έχω εμπειρία του φαινομένου, αυτό το λέγω «νόμο». Τι είναι λοιπόν ο νόμος, ο φυσικός νόμος; Δεν είναι παρά μία εξιδανικευμένη εμπειρία.

Το ίδιο πράγμα και στη βιολογία. Όταν έχουμε μία συμπεριφορά στους ανθρώπους η οποία διαρκώς επαναλαμβάνεται, αναμφισβήτητα αυτό δημιουργεί μιαν αντίληψη περί νόμου. Αλλά όταν βγάζουμε συμπεράσματα από τη βιολογία του ανθρώπου, βέβαια έχουμε πολλούς ανθρώπους που πρέπει να μελετήσουμε, αλλά κάθε άνθρωπος – εδώ προσέξτε – είναι εικόνα του Θεού

ασφαλώς, αλλά πεπτωκυία, πεσμένη εικόνα. Συνεπώς είναι ο χαλασμένος άνθρωπος, είναι ο μεταπτωτικός άνθρωπος, ο άνθρωπος ο οποίος είναι μετά την πτώσιν, διότι δεν έχομε τον Αδάμ προ της πτώσεως για να τον κάνουμε αντικείμενον μελέτης. Έχομε τον Αδάμ μετά την πτώσιν. ΄Αρα, για κάθε μελέτη που θα κάνουμε επάνω στον άνθρωπο, δεν θα έχομε πραγματικά και αληθινά πορίσματα, επειδή η εξέταση του κάθε ανθρώπου είναι άνθρωπος πεσμένος, μεταπτωτικός. Τα συμπεράσματα θα είναι λανθασμένα. Το καταλάβατε αυτό;

Έτσι, στην Ψυχολογία επί παραδείγματι, έχομε πολλά πορίσματα και συμπεράσματα, και φτιάχνομε μάλιστα και θεωρίες. Όταν συλλέξουμε πολύ υλικό, κάνουμε και θεωρίες. Όλα αυτά είναι στηριγμένα πάνω στον παλαιωμένον άνθρωπον. Γι᾽ αυτό, αυτές οι θεωρίες δεν μπορούν να βρουν, φερ᾽ ειπείν, εφαρμογή στον εν Χριστῷ καινούργιον άνθρωπο. Δεν είναι δυνατόν. Είναι γνωστό ότι η ζωή ενός Αγίου δεν μπορεί να μπει στα μέτρα της Ψυχολογίας, δεν ερμηνεύεται. Το ακούσατε; Δεν ερμηνεύεται η ζωή ενός Αγίου. Έτσι κι εδώ, έχομε το φαινόμενον της ομοφυλοφιλίας. Επειδή η αμαρτία αυτή «πόλυνε», απλώθηκε πολύ, λέμε ότι είναι ένα φαινόμενον το οποίον μπορεί να προέρχεται από τραυματικές εμπειρίες του ανθρώπου, από..., από..., από..., από... Χίλια πράγματα μπορούμε να συμπεράνουμε· όμως έχομε (αυτό είναι εύνοια του Θεού στον άνθρωπο) έχομε έναν τρόπο και αυτός ο τρόπος είναι η Αγία Γραφή, που εκεί έχομε το μέτρον να κρίνουμε τι είναι αμαρτωλό και τι δεν είναι.

Έτσι, αν δω μόνο τον άνθρωπο, θα βγάλω ψευδή συμπεράσματα, λανθασμένα. Αν πάρω την Αγία Γραφή ως μέτρον και ως κριτήριον, τότε θα μπορώ να δω τον άνθρωπο υπό το πρίσμα της Αγίας Γραφής, υπό το πρίσμα της αποκαλύψεως του Θεού. Και υπό το πρίσμα αυτό βλέπομε ότι: **η ομοφυλοφιλία δεν είναι αρρώστια – το υπογραμμίζω – δεν είναι προϊόν μιας**
τραυματικής «και σού ᾽πα και μού ᾽πες» καταστάσεως. Είναι αμάρτημα. Και, για την ιστορία, εδώ και τριάντα χρόνια, γύρω στο 1960, κάτι λίγο πριν το 1960, επειδή (μόνο στην Αγγλία; τέλος πάντων...) υπήρχαν, υπάρχουν πάρα πολλοί ομοφυλόφιλοι στην Αγγλία, έφθασε ακόμη –μάλιστα γιατροί το έλεγαν, ακόμα και πάστορες, Χριστιανοί– [έφθασαν] να λέγουν ότι είναι μία αρρώστια. Έφθασε ακόμη και ο Αρχιεπίσκοπος του Canterbury, της Αγγλίας δηλαδή ο Αρχιεπίσκοπος, να υποστηρίξει ότι είναι μία νόσος. Εγώ δε τότε, πριν τριάντα χρόνια, όταν το διάβασα στην εφημερίδα – άστε, δε, τότε γελούσε όλη η Ελλάς με τα καμώματα αυτά· τώρα κι εμείς γινήκαμε τέτοιοι – προσέξτε, είπα: Καλά, αυτός ο Αρχιεπίσκοπος, δεν άνοιξε ποτέ την Αγία Γραφή; Να δει ότι **η ομοφυλοφιλία είναι από τα πάθη που εισήγαγε η ειδωλολατρία, ο πεσμένος άνθρωπος.**

Και όταν κάνει ο Απόστολος Παύλος εκείνον τον φοβερόν κατάλογο, τη φοβερή αναφορά του ειδωλολατρικού κόσμου στο Α΄ κεφάλαιο Προς Ρωμαίους και λέγει εκεί αυτά τα πράγματα με έναν ωμόν τρόπον, σε βαθμό που δεν λέει τον άνδρα «άνδρα», αλλά τον λέει «αρσενικόν» και τη γυναίκα δεν τη λέει «γυναίκα», αλλά τη λέει «θηλυκιά». Ξέρετε, όταν πείτε έναν άνθρωπο «αρσενικός είσαι» ή «θηλυκός είσαι», αυτό δείχνει μόνο μία βιολογία, δεν δείχνει τις ανώτερες δυνάμεις του ανθρώπου, το πνεύμα του, τις εφέσεις του. Δείχνει μόνο τη βιολογία του. Αν φθάνει ο Απόστολος έτσι να αποκαλεί τους ανθρώπους, χαρακτηρίζοντας με τα σκληρότερα λόγια αυτές τις αμαρτίες που ήταν προϊόντα της ειδωλολατρίας και αποκαλεί τους ανθρώπους «με σκοτισμένο μυαλό» και κάνει περιγραφή της ομοφυλοφιλίας, ίσως όχι για άλλο αμάρτημα τόσο πολύ, αυτό δείχνει ότι δεν είναι ασθένεια με την έννοια της γρίπης, της καρδιοπάθειας και δεν ξέρω τι, αλλά είναι ένα αμάρτημα.

Εν τοιαύτη περιπτώσει, δεν ξέρω αν σας έχω πει άλλοτε, το έχω πει όμως πολλές φορές στις ομιλίες μου. Είναι το εξής: παιδιά, μέσα μας φέρομε όλα τα σπέρματα των παρελθόντων γενεών μέχρι τον Αδάμ και την Εύα. Τα σπέρματα αυτά είναι σπέρματα κακού, όπως ακριβώς μπορούμε σε ένα ντουλάπι να έχουμε μπουκαλάκια με σπορικά. Τα σπορικά αυτά, για να φυτρώσουν, πρέπει να έχουν υγρασία και θερμοκρασία. Όσο μένουν στο μπουκάλι δεν φυτρώνουν. Μέσα μας, *μέσα μας*, θα ανακαλύψουμε αυτά τα πάθη όλοι μας. Γι᾽ αυτό λέει ο ΄Αγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος, σε ένα του ποίημα (όταν το πρωτοδιάβασα είχα εκπλαγεί): «Είμαι», λέει, «πόρνος και μοιχός και κίναιδος». Ακούτε; «Εγώ», λέει ο ΄Αγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος, αυτός που έβλεπε κάθε μέρα τον Χριστόν και είχε κάθε μέρα κοινωνία με το ΄Ακτιστον Φως, και αποκαλεί τον εαυτόν του έτσι. Τότε, αν κανείς έχει την ειλικρίνεια να δει μέσα του, θα βρει αυτά τα καμώματα, τα «σπορικά», και της ομοφυλοφιλίας και της πορνείας και της κτηνοβασίας (με συγχωρείτε που τα λέω, αλλά τι να πω;) και άλλα πάθη: και του εγωισμού, και της φιλαργυρίας και της κτηνωδίας... Ναι, κτηνωδίας. Ακόμη και το να χαίρεσαι... Εγώ έχω ανακαλύψει μέσα μου, όταν γίνεται ένας σεισμός, ένας πόλεμος, λέω «Θεέ μου, Θεέ μου, λυπήσου τους ανθρώπους!» Στο βάθος, αγαπάμε να γίνεται ανακατωσούρα. Αυτός είναι ο παλιός εαυτός μας και θα βρούμε όλα μέσα μας τα σπορικά.

Προσέξτε, θα μου πείτε: «Δεν θα σωθούμε;» Οι ΄Αγιοι, παιδιά, επήγαιναν στην έρημο να ξεριζώσουν το υποσυνείδητο. Τρομακτικά δύσκολο πράγμα. Δεν μπορούμε να το κάνουμε εμείς. Τουλάχιστον, στη συνείδησή μας αυτά να μην υπάρχουν. Έτσι, αισθάνθηκα μέσα μου μία τάση, μία ροπή βρώμικη, ας πούμε της ομοφυλοφιλίας (μια που ο λόγος); Θα πω: «Θεέ μου φύλαξέ με!» Εάν λοιπόν τα σπορικά αυτά μείνουν στα μπουκαλάκια, [εάν]

δεν δώσω την ευκαιρία της θερμοκρασίας και της υγρασίας να φυτρώσουν, τότε σίγουρα έχω έπαινον από τον Χριστόν και θα σωθώ. Ας το ξέρουμε λοιπόν, ας μην ανατρέχουμε σε δικαιολογίες τέτοιων πραγμάτων, αλλά να λέμε ότι είναι αμαρτία και ότι ό,τι να ᾽χεις... Μου λες ότι είσαι ομοφυλόφιλος και δεν μπορείς να κάνεις αλλιώτικα. Γιατί δεν μπορείς να κάνεις αλλιώτικα; Κι εγώ μέσα μου αισθάνομαι αυτό... Ξέρετε τι έλεγε ο Μέγας Βασίλειος; «Και γυναίκα αγνοώ και παρθένος ουκ ειμί». Και εγώ έχω εκείνο, και εγώ έχω εκείνο, όπως όλοι οι άνθρωποι. **Δεν θα το αφήσεις να εκδηλωθεί. Εκεί είναι ο αγώνας σου: να μην το αφήσεις να γίνει ποτέ. Και τότε μπορούμε να μιλάμε για ανόρθωση του πεσμένου ανθρώπου.**

(Πηγή: imglyfadas.gr*)*

ΣΧΕΤΙΚΑ:

Λόγος
για την ομοφυλοφιλία (Αγ. Ιωάννης Χρυσόστομος)

Είναι
η ομοφυλοφιλία ελάττωμα;

«Ομοφυλοφιλία,
αδελφή του θανάτου»

Ιατρικά
δεδομένα για την ομοφυλοφιλία (Καλλιόπη Προκοπάκη, Ψυχίατρος παιδιών και
εφήβων)

Ομοφυλοφιλία:
Ο «Κολοφών των κακών» (Ιερός Χρυσόστομος)

Ομοφυλοφιλία:
Θεομίσητη αμαρτία (Το τρίτο θαύμα των Χριστουγέννων)

Ομοφυλοφιλία:
Φυσική επιλογή ή διαστροφή; **(π. Κων/νος Στρατηγόπουλος)**

Η διαστροφή της ομοφυλοφιλίας και η θεραπεία της κατά την Ορθόδοξη παράδοση (π. Κωνσταντίνος Στρατηγόπουλος)

Η
προβληματική γύρω από την ομοφυλοφιλία - Η παιδαγωγική των γονέων προς αποφυγή
της ομοφυλοφιλίας (Αρχ. Σαράντης Σαράντος)

Ομοφυλοφιλία:
«Παράνομος και παρά φύσιν» (Μιχαήλ Ε. Μιχαηλίδης, θεολόγος)